ת"פ 350/03/15 – מדינת ישראל נגד אבדום טקלה,יוהנה היילה,אבראה רזאנה,נגוסה פססה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 350-03-15 מדינת ישראל נ' טקלה(עציר) ואח'

בפני כב' השופט בני שגיא

המאשימה:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד עו"ד דפנה יבין
	נגד
הנאשמים:	1.אבדום טקלה
	2.יוהנה היילה
	3.אבראה רזאנה
	4.נגוסה פססה
	נאשם 1 - ע"י ב"כ עו"ד ניר אלפסה
	נאשם 2 - ע"י ב"כ עו"ד אורי קינן
	נאשם 3 - ע"י ב"כ עו"ד אדוה ויצמן
	נאשם 4 - ע"י ב"כ עו"ד ע"י ב"כ עו"ד עבד אבו עמאר

<u>גזר דין</u>

<u>כללי</u>

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 בצוותא עם סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**). הודאת הנאשמים ניתנה מבלי שגובשה הסכמה לעניין העונש ובעניין זה טען כל צד טען על פי טעמו.

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, ביום 17.2.15, עובר לשעה 02:48, שהו א.א (להלן - **מתלונן 1**) וב.ב (להלן - **מתלונן 2**) ביחד עם אדם נוסף בצומת הרחובות פין וסלומון בתל אביב. נאשמים 1 ו-2 הגיעו למקום והתגרו במתלוננים. לאחר דין ודברים ביניהם זרקו נאשמים 1 ו-2 אבנים לעבר המתלוננים, ואלה זרקו בתגובה אבנים לעברם. בשלב זה עזבו נאשמים 1 ו-2 את המקום.

המתלוננים המשיכו בדרכם, וכעבור דקות ספורות כשהגיעו לרחוב יסוד המעלה, פגשו בארבעת הנאשמים ובאחרים שזהותם אינם ידועה למאשימה. הנאשמים והאחרים זרקו לעבר המתלוננים אבנים עד שהמתלוננים

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

נפלו על הקרקע. בעוד המתלוננים שרועים על הקרקע המשיכו הנאשמים והאחרים להכות אותם בכל חלקי גופם, תוך שימוש באבנים. במהלך המתואר, היכה נאשם 1 את מתלונן 1 באוזנו באמצעות אבן.

כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים פונו המתלוננים לבית החולים, כאשר מתלונן 1 איבד את הכרתו, אושפז למשך שישה ימים ונגרמו לו חבלות בראשו ובהן: שברים מרובים ודימום בגולגולת ודימום באוזן ימין. מתלונן 2 נגרמו חבלות בראשו ובהן שלושה חתכים אשר בגינם נזקק לסגירה חלקית על ידי סיכות וכן נפיחות במרפק.

ראיות לעונש

3. שני המתלוננים העידו בשלב העונש ותיארו את תחושותיהם הקשות מהאירוע והנזקים שנגרמו להם.

בנוסף, הוגשו מסמכים רפואיים הכוללים תיאור תיעוד הנזק שנגרם למתלוננים (כאמור בכתב האישום), תמונות האבנים בעזרתם הוכו המתלוננים וכן תמונות המתלוננים כפי שצולמו לאחר האירוע.

ביחס לנאשם 2 - הוגש רישום פלילי הכולל הרשעה קודמת בעבירות איומים ותקיפה סתם (עבירות אשר בוצעו בשנת 2011). במסגרת אותה הרשעה נגזר על נאשם 2 עונש מאסר בן 3 חודשים, וכן **מאסר מותנה בן 4 חודשים** שהוא בר הפעלה בענייננו (ראה גם הבהרת התובעת שהוגשה בכתב ביחס למועד שחרורו של הנאשם ממאסרו ביום 1.3.12).

ביחס לנאשם 3 - הוגש רישום פלילי הכולל הרשעה בעבירת תקיפה ובשלוש עבירות גניבה. במסגרת אותה הרשעה נגזר על הנאשם עונש מאסר בן 4 חודשים וכן **מאסר מותנה בן 4 חודשים** שהוא בר הפעלה בענייננו.

טיעוני הצדדים

4. התובעת, עו"ד דפנה יבין, התייחסה לנסיבותיו של האירוע, הן לחלקו הראשון בו זרקו נאשמים 1 ו-2 אבנים לעבר המתלוננים, והן לחלקו השני, האלים יותר, בו כל הנאשמים (ואחרים) זרקו אבנים על המתלוננים אשר גרמו לנפילתם ארצה, שאז החלו הנאשמים להכותם בכל חלקי גופם תוך שימוש באבנים (ובכלל זה - גם מעשהו של נאשם 1 שהיכה באוזנו של מתלונן 1 באמצעות אבן). התובעת עמדה על רכיבי החומרה העולים מהאירוע - הן רכיב "הביצוע בצוותא", והן רכיב השימוש ב"נשק קר", והוסבר כי מדובר בשני רכיבים רלוונטיים לביצוע העבירה, ויש לראותם ככאלה המשפיעים באופן משמעותי על מתחם העונש ההולם. עוד נסקר הנזק שגרמו כל הנאשמים למתלוננים. בסיכומו של טיעון וסקירת הפסיקה עתרה התובעת לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 24 חודשי מאסר לבין 50 חודשי מאסר תוך עתירה לגזירת הדין בקירוב לרף העליון, ובהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

בעניינו של כל נאשם ונאשם.

5. הסניגורים, עורכי הדין אלפסה, קינן, ויצמן ואבו עמאר, עמדו בטיעוניהם על נסיבותיהם האישיות של הנאשמים, על גילם הצעיר ועל הקושי המשמעותי הכרוך בריצוי תקופת מאסר נוכח היותם פליטים נעדרי מעטפת משפחתית תומכת. הוסבר בהקשר זה כי מדובר בנאשמים שנוכח מעמדם כפליטים אינם יכולים להשתלב בהליך שיקומי או לקבל זכויות המוענקות לאסירים כגון חופשות. כל הסניגורים סברו כי יש מקום להעניק משקל משמעותי להודאת הנאשמים ונטילת האחריות, וכולם סברו כי מתחם העונש ההולם לו עתרה התביעה אינו משקף באופן ראוי את נסיבות האירוע (בין אם ביחס לרף התחתון ובין אם ביחס לרף העליון).

ביחס לנסיבות ביצוע העבירה, נטען כי אין מדובר בעבירה שהיא פרי תכנון מוקדם, אלא באירוע ספונטני, נקודתי, ללא הצטיידות מוקדמת בנשק קר.

מעבר לטיעונים האמורים, התייחס כל אחד מהסניגורים לחלקו העובדתי של מרשו באותה מסכת עובדתית.

6. הנאשמים בדברם האחרון הביעו חרטה על מעשיהם.

<u>דיון והכרעה</u>

<u>קביעת מתחם העונש ההולם</u>

7. מתחם העונש ההולם צריך ליתן ביטוי מרכזי לעקרון ההלימה תוך בחינת אותם ערכים שנפגעו כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים ובעניינו - בערך של שמירה על שלמות הגוף ותחושת הבטחון האישי.

8. באשר לעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה - דומני כי מדובר בעוצמה משמעותית הנגזרת מהנתונים הבאים:

(א) העובדה כי התקיפה בוצעה בשל עניין של מה בכך;

(ב) העובדה כי מדובר בשני קורבנות;

(ג) העובדה כי מדובר בתקיפה בצוותא (הכוללת גם את הנאשמים וגם את אותם "אחרים" שנטלו חלק בזריקת

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

האבנים ובתקיפת המתלוננים). חשוב לציין, כרכיב לחומרה, כי המתלוננים הוכו כאשר הם שרועים על הקרקע ונעדרי יכולת להגן על עצמם.

(ד) השימוש בנשק קר בעל פוטנציאל פגיעה משמעותי.

(ה) הנזק שנגרם למתלוננים - אפנה בהקשר זה לאותן פגיעות שתוארו בכתב האישום, לחוות הדעת הרפואיות שהוגשו כראיות לעונש (תע/1) ולעדותם של המתלוננים בשלב העונש.

9. הצדדים התייחסו בטיעוניהם לשאלה האם יש מקום לקבוע מתחם עונש בעניינו של כל נאשם ונאשם, וסבורני כי בנסיבותיו של המקרה, ואף שמדובר במתווה של ביצוע בצוותא, יש מקום לעשות כן אף אם השינויים בין המתחמים יהיו קלים.

כך המתחם בעניינו של נאשם 1 צריך לשקלל גם את זריקת האבנים בחלקו הראשון של האירוע (עוד טרם המפגש הנוסף עם המתלוננים) וגם את אותה מכה שנתן למתלונן 1 באוזנו באמצעות אבן.

חשוב להבהיר כי ההשפעה על המתחם היא תולדה של "מעשים ביתר" (ביחס ליתר הנאשמים) ולא של הנזק שנגרם למתלוננים, אותו - כפי שציין בצדק עו"ד אלפסה - לא ניתן "לייחד" למכה כזו או אחרת, אלא לאירוע כולו ולכלל הנאשמים. בהינתן העובדה כי מדובר בביצוע בצוותא, ובנזק לו אחראים כל הנאשמים, סבורני כי ההחמרה במתחם בעונש בעניינו של נאשם 1 צריכה להיות קלה בלבד.

גם בעניינו של נאשם 2 יש לקבוע מתחם גבוה במעט מהמתחם שייקבע ביחס לנאשמים 3 ו-4 וזאת בשים לב לעובדה כי גם הוא השתתף בזריקת האבנים בחלקו הראשון של האירוע (עוד טרם המפגש הנוסף עם המתלוננים).

10. שני הצדדים התייחסו לפסיקה המגוונת הקיימת בעבירות שבוצעו תוך שימוש בנשק קר, תוך הפנייה לסקירת הפסיקה כפי שנעשתה בגזר הדין שניתן בת.פ (תל אביב) 22473-02-15 **מדינת ישראל נ' סאדד ואח'** (15.7.2015).

באותו גזר דין דובר בשני נאשמים שהורשעו כי תקפו את המתלונן, בצוותא עם אדם שלישי, באמצעות לבנה. למתלונן נגרמו דימומים מאסיביים בראשו, שברים בגולגלת, בארובת העין, בשיניו הקדמיות ובעצמות האף. המתלונן באותו מקרה הובהל לבית החולים במצב קשה, ואושפז כשהוא מחוזר הכרה לתקופה בת חודשיים. לאחר תקופה זו, ובדרך נס, מצבו הוטב במידה ניכרת והוא שוחרר לביתו כשהוא נעזר בהליכון וסובל מחרדות. המתחם שנקבע נע בין 30 חודשי מאסר ל-56 חודשי מאסר ונראה כי הן

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

התביעה והן ההגנה ראו מתחם זה כנקודת התייחסות לטיעוניהם, תוך הסכמה כי המתחם בענייננו צריך להיות נמוך מזה שנקבע בעניינו של סאדד.

באותו גזר דין, שנסיבותיו כאמור דומות, נסקרה הפסיקה הרלוונטית כמפורט להלן:

(א) במסגרת ע"פ 167/13 **אבו זייד ואח' נ' מדינת ישראל** (14.8.2013), נדחו ערעורי הנאשמות על עונש של 30 חודשי מאסר לאחר שהורשעו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. באותו מקרה, תקפו הנאשמות את המתלוננת בבעיטות, נשיכות ואגרופים וגרמו לה שבר בארובת העין והמטומות בפנים. המתלוננת אושפזה למשך 5 ימים ונאלצה לעבור בניתוח בפניה. בית המשפט המחוזי עמד על הפגיעה המשמעותית במתלוננת אשר נותרה חבולה ומצולקת (פיזית ונפשית), ציין כי חייה הוסטו ממסלולם הרגיל ולא חזרו אליו עד היום וקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 חודשי מאסר ל-48 חודשי מאסר (קביעה שאושרה בבית המשפט העליון).

(ב) במסגרת ע"פ 4631/13 **כרים ואח' נ' מדינת ישראל** (25.2.2014), נדון מקרה בו היכו שלושה נאשמים את המתלונן בעזרת מקלות, אגרופים ובעיטות וגרמו לשבר בגולגלתו ודימום בראשו. המתלונן אירוע נותח ואושפז למשך מספר ימים. מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי ואושר בבית המשפט העליון עמד על 18 חודשי מאסר ברף התחתון ו-5 שנות מאסר ברף העליון.

סבורני כי ניתן ללמוד ממקרה זה לענייננו, הן נוכח השימוש בנשק קר, הן נוכח רכיב ה"ביצוע בצוותא" והן נוכח סוג הנזק שנגרם למתלונן. לצד האמור לעיל, ברור כי העובדה שבענייננו פגעו הנאשמים בשני מתלוננים חייבת להשליך על מתחם הענישה, לפחות ברף התחתון שלו, ובאופן שיהיה חמור יותר מזה שנקבע בעניין כרים.

(ג) במסגרת ע"פ 935/14 **אוסטרחוביץ נ' מדינת ישראל** (30.11.2014), נדון מקרה בו הגיע הנאשם לבית אביו בו שהה אף המתלונן. בין השניים התפתח ויכוח במהלכו שלף הנאשם שני סכיני מטבח שהיו חבויים תחת חולצתו, תקף בעזרתם את המתלונן וגרם לחתכים בכתפו. המתלונן ניסה להימלט, אולם אז דקר אותו הנאשם שוב, דקירה עמוקה, בשכם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 3.5 שנות מאסר לבין 5 שנות מאסר, וקביעה זו אומצה גם בפסק דינו של בית המשפט העליון. על הנאשם נגזרו 50 חודשי מאסר. נראה כי מקרה זה, ובעיקר נוכח התכנון המוקדם (הצטיידות בסכינים) והשימוש בהם, חמור יותר מענייננו.

(ד) במסגרת ע"פ 7475/14 **מהדי נ' מדינת ישראל** (25.12.2014), הורשע הנאשם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. דובר היה בוויכוח שהתפתח בין הנאשם למתלונן על רקע שימוש בדרך, שאז יצא הנאשם מרכבו, פתח את דלת רכבו של המתלונן והחל עימות פיזי בין השניים במהלכו

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

היכה הנאשם את המתלונן בראשו בעזרת כלי ממתכת. כתוצאה מהתקיפה האמורה נשברו שלוש משיניו של המתלונן ונגרם לו חתך בשפה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 חודשי מאסר ל-48 חודשי מאסר וגזר עונש בן 24 חודשים. בית המשפט העליון לא מצא לשנות ממתחם זה (הגם שהעמיד את העונש על 20 חודשי מאסר), וציין את הדברים הבאים (ההדגשות אינן במקור - ב.ש):

"כנקודת מוצא לדיון יש לשוב ולהדגיש כי העבירה שבה הורשע המערער - חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 לחוק העונשין ביחד עם סעיף 335(א)(1) לחוק - הינה עבירת אלימות חמורה שהעונש המירבי הקבוע בצידה הינו 14 שנות מאסר בפועל. בפסיקת בית משפט זה ניכרת בשנים האחרונות מגמה ברורה של החמרה בענישה בעבירות אלימות באופן כללי ובעבירת החבלה החמורה בנסיבות מחמירות באופן ספציפי. בית משפט זה ציין לא אחת כי יש להילחם בנגע האלימות שפשט בארצנו וכי תרומתו של בית המשפט למלחמה זו הינה בהטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים שישקפו מסר מרתיע לעבריינים ולחברה כולה. לפיכך נקבע כי ככלל ענישה זו צריכה לכלול רכיב משמעותי של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח [ראו למשל: ע"פ 5153/13 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.2014) (להלן: עניין פלוני); ע"פ 6971/13 עמרן נ' מדינת ישראל (23.9.2014) (להלן: עניין עמרן); ע"פ 4061/12 בדארנה נ' מדינת ישראל (4.9.2012)]. מעיון בפסיקת בית משפט זה בשנים האחרונות עולה כי קשת הענישה בעבירות אלימות, הנעשות תוך שימוש בנשק קר, היא רחבה ומגוונת, אך היא כוללת ברוב המקרים עונשי מאסר בפועל שנעים בין 18 ל-24 חודשי מאסר בפועל, ככל שהנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון [להרחבה ראו סקירת הפסיקה בפסקאות 11-12 בעניין פלוני], ואף עונשי מאסר בפועל המגיעים לארבע שנות מאסר בפועל במקרים חמורים במיוחד. עם זאת, כבכל תחום במשפט הפלילי ניתן למצוא גם מקרים שבהם הענישה חורגת מהאמור לעיל - בין אם לחומרה ובין אם לקולא - בשים לב לנסיבות הספציפיות של כל מקרה ומקרה. דוגמא מובהקת של ענישה מחמירה יותר, בשים לב לנסיבותיו החמורות של אותו מקרה, ניתן למצוא בעניין עמרן, שבו הושתו על שלושת הנאשמים עונשים שנעו בין 34 ל-43 חודשי מאסר בפועל. מנגד, ניתן למצוא גם מקרים שבהם הושתו עונשים קלים יותר בעבירות אלימות שבוצעו בנסיבות דומות למקרה דנן, לרבות עונשי מאסר בני שישה חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות [ראו למשל: ע"פ 5794/13 מדינת ישראל נ' שיכה (2.4.2014); ע"פ 5641/09 מדינת ישראל נ' ברזינסקי (22.3.2010); ע"פ 10676/07 אביטאן נ' מדינת ישראל (18.9.2008)]".

אציין כי הנזק שנגרם למתלונן בעניין מהדי פחות בחומרתו מהנזק שנגרם למתלונן 1 בענייננו ויש אף לזכור כי מעשיו של מהדי בוצעו לבד ולא כחלק מחבורה כפי שאירע בענייננו.

(ה) במסגרת ע"פ 2037/13 **מחאגנה נ' מדינת ישראל** (26.6.2013) דובר בהרשעה בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות (בצירוף עבירות נוספות) שהיא תולדה של תקיפה ברוטאלית באמצעות סכין ודקירה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 24 חודשי מאסר ל-60 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הסניגורים הגישו פסקי דין נוספים המשקפים מקרים בהם נעשה שימוש בסכין או אקדח בהם גזרו בתי המשפט עונשים שאינם עולים על 30 חודשי מאסר (ת.פ 26874-02-13 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נ' קוסמוצוק** (19.12.2013) - 24 חודשי מאסר; ע"פ 2735/14 **מדינת ישראל נ' סעדיה אברמוב** (26.10.2014) - 30 חודשי מאסר; ת.פ 8258-07-13 **מדינת ישראל נ' אללין** (8.9.2014) - 24 חודשי מאסר)

מתחם העונש ההולם - סיכום

11. השילוב בין כלל הנתונים שפורטו לעיל, מוביל למסקנה כי יש לקבוע את מתחם העונש ההולם באופן הבא:

נאשם 1: הרף התחתון יעמוד על 24 חודשי מאסר והרף העליון על 4 שנות מאסר.

נאשם 2: הרף התחתון יעמוד על 22 חודשי מאסר והרף העליון על 46 חודשי מאסר.

נאשמים 3 ו-4: הרף התחתון יעמוד על 21 חודשי מאסר והרף העליון יעמוד על 45 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם

12. בבואי לבחון מהו העונש המתאים לנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם (ואין חולק כי אין בנמצא שיקולי שיקום המאפשרים חריגה ממתחם זה) נראה כי יש לשקול את הנתונים הבאים:

(א) **הודאה וקבלת אחריות** - יש בהודאת הנאשמים וקבלת אחריות כדי להוביל למתן הקלה בעונש. אין מדובר רק בחסכון בזמן ציבורי ובצורך בהעדת המתלוננים בשלב בירור האשמה, אלא גם בהתנהלות המלמדת על הפנמת הפסול שבמעשים. אציין כי אין מדובר בהודאה שניתנה כבר בחקירת המשטרה (כמו בעניין סאדד שהוזכר לעיל) אך עדיין, בהינתן נתוניהם של הנאשמים דומני כי מדובר בנתון בעל משקל משמעותי.

(ב) **עבר פלילי** - יש להעניק משקל לקולא לעובדה כי נאשמים 1 ו-4 נעדרי עבר פלילי וזוהי הסתבכותם הראשונה בפלילים. בהקשר לשני נאשמים אלה - יש ליתן את הדעת גם לעובדה כי מדובר בנאשמים העומדים בפני ריצוי מאסרם הראשון.

ביחס לנאשמים 2 ו-3, מדובר בנאשמים להם הרשעה בעברה רלוונטית (תקיפה) אך עדיין מדובר בהרשעה

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

יחידה בעבירת אלימות (שאינה חמורה) וסבורני כי אין בכך כדי להוביל להחמרה משמעותית בענישה, מעבר לזאת אשר תקבל ביטוי באופן של הפעלת העונש המותנה (מהלך שאינו קשור לקביעת העונש המתאים).

(ג) **נתונים אישיים** - הנאשמים נמנים על אותה אוכלוסיה חלשה במיוחד, וגם נתוניהם האישיים מורכבים ומצדיקים התחשבות בענישה. בהקשר זה, מצאתי טעם בטיעוני הסניגורים בדבר הקשיים המשמעותיים המאפיינים ריצוי תקופת מאסר משמעותית בהיעדר מעטפת משפחתית תומכת ודומני כי יש מקום להתחשבות מסויימת בנתונים אלה.

יש אף ליתן משקל מסוים לגילם הצעיר של הנאשמים (נאשם 1 - בן 24, נאשם 2 - בן 23, נאשם 3 - בן 27, נאשם 4 - בן 22).

13. ביחס לאופן הפעלת המאסרים המותנים העומדים לחובת נאשמים 3 ו-4. על פניו, אין בנמצא שיקולים כבדי משקל המצדיקים הפעלת המאסרים המותנים בחופף. יחד עם זאת, ובעניינו של נאשם 2, מצאתי להורות על חפיפה סמלית בת חודש, זאת לאור העובדה כי העבירה בוצעה פחות משבועיים לפני תום תקופת התנאי.

סיכום

נאשם 1

המתחם בעניינו הוא המשמעותי ביותר, אולם בהשוואה לנאשמים 2 ו-3 מדובר במי שאין לחובתו הרשעות קודמות, ועל כן, תוך התחשבות בכלל הנתונים שפורטו, החלטתי לגזור עליו את העונשים הבאים:

(א) **26 חודשי מאסר לריצוי בפועל, החל מיום המעצר - 17.2.15**

(ב) 8 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרור עבירות אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

(ג) 4 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרור עבירות אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

(ד) פיצוי למתלונן 1 בסך 5,000 ₪ אשר ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.5.17. פיצוי למתלונן 2 בסך 2,000 ₪ אשר ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.5.17.

נאשם 2

המתחם נמוך מהמתחם שנקבע בעניינו של נאשם 1, אך יש לחובתו עבר פלילי רלוונטי. על כן, תוך התחשבות בכלל הנתונים שפורטו, החלטתי לגזור עליו את העונשים הבאים:

(א) 25 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

(ב) אני מפעיל את המאסר המותנה בן ארבעת החודשים אשר הוטל על הנאשם בת.פ 28437-12-11 באופן ששלושה חודשים יופעלו במצטבר למאסר שהוטל בסעיף א' וחודש אחד בחופף.

סה"כ ירצה הנאשם 28 חודשי מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו - 17.2.15.

(ג) 8 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרור עבירות אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

(ד) 4 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרור עבירות אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

(ה) פיצוי למתלונן 1 בסך 5,000 ₪ אשר ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.5.17. פיצוי למתלונן 2 בסך 2,000 ₪ אשר ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.5.17.

נאשם 3

המתחם שנקבע בעניינו נמוך מהמתחם שנקבע בעניינם של נאשמים 1 ו-2 אך יש לחובתו עבר פלילי רלוונטי. על כן, תוך התחשבות בכלל הנתונים שפורטו, החלטתי לגזור עליו את העונשים הבאים:

(א) 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

(ב) אני מפעיל את המאסר המותנה בן ארבעת החודשים אשר הוטל על הנאשם בת.פ 1925-08-14 במצטבר לעונש המאסר שהוטל בסעיף א'.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

סה"כ ירצה הנאשם 28 חודשי מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו - 17.2.15.

(ג) 8 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרור עבירות אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

(ד) 4 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרור עבירות אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

(ה) פיצוי למתלונן 1 בסך 5,000 ₪ אשר ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.5.17. פיצוי למתלונן 2 בסך 2,000 ₪ אשר ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.5.17.

נאשם 4

המתחם שנקבע בענייננו נמוך מהמתחם שנקבע בעניינם של נאשמים 1 ו-2, אין לחובתו עבר פלילי והוא הצעיר ביותר מהנאשמים.

(א) **23 חודשי מאסר לריצוי בפועל, החל מיום המעצר - 17.2.15**

(ב) 8 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרור עבירות אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

(ג) 4 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרור עבירות אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

(ד) פיצוי למתלונן 1 בסך 5,000 ₪ אשר ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.5.17. פיצוי למתלונן 2 בסך 2,000 ₪ אשר ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.5.17.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת התביעה ו/או קצין משטרה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, 02 דצמבר 2015, במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©